

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΚΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 15—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῇ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΤΟΥΤΗΣ.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

τοῦ κ. Κουμουνδούρου περὶ Ἄρτας.

Κύριε Πρεσβευτά.

Ἡ ἐκκένωσις τῶν Τούρκων εἰς τὰς παραχωρηθείσας ἡμῖν ἑπαρχίας, ἐνῶ ἐξετελεῖτο τακτικῶς πρὸς τινῶν ἡμερῶν, ἐσταμάτησε καὶ πάλιν ἕνεκα νέας δυσπεψίας. Ἡ Α. Α. Μ. ὁ Σουλτάνος, πάσχων ἐξ ἀρτεϊδισ, καθὰ ἀνήγγειλεν ἡμῖν ὁ ἡμέτερος ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτῆς, κατελήφθη ὑπὸ σφοδρῶν πόνων, καθ' ἣν στιγμὴν ἀπεφάσισε νὰ χαράξῃ τὸ δεύτερον γράμμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐν τῇ συνθήκῃ, ἥτις ἔμεινε ἐκκρεμῆς.

Χθὲς δὲ παρουσιασθεὶς πρὸς ἡμᾶς ὁ ἑκτακτος ἀπεσταλμένος καὶ πληρεξούσιος τῆς Ἑψηλῆς Πύλης, ἀνήγγειλεν ἡμῖν ὅτι ἡ συνθήκη δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ὡς πρὸς τὴν Ἄρταν, διότι ἡ Α. Μ. ὁ Σάχης τῆς Περσίας ἠγγεῖρεν ἐπ' αὐτῆς ἀξιώσεις, ἐπειδὴ ἐκ τῆς Ἄρτας κατήγοντο οἱ πρόγονοι αὐτοῦ καὶ ὁ Ἄρτα-ξέρξης καὶ ὁ Ἄρτα-φέρνης καὶ ὁ Ἄρτά-βαζος, καὶ τὴν αἴτησιν ταύτην τοῦ ἐν Ἰσλαμισμῷ συναδέλφου τοῦ ἡ Α. Α. Μ. δὲν δύναται νὰ παρίδῃ.

Καὶ ἰδοὺ μετὰ πεντήκοντα ὄλους αἰῶνας ἀφότου οἱ Πέρσαι κατετροπώθησαν ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως ἐν Μακρονήσῳ, τολμῶσι νὰ ἐγείρωσιν ἀξιώσεις ἐπὶ ἐλληνικῆς χώρας καὶ νὰ καταστήσωσι τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα causa persa.

Ἡ εἰδήσις αὕτη προὔξενησεν ἡμῖν πυρετὸν τετ—αρταϊον. Καθ' ἣν Ὁραν ἡ Κυβέρνησις διεχώριζε τὰς νέας ἑπαρχίας εἰς νομοὺς καὶ νομάς, βλέπουσα αἰφνης κινδυνεύοντα τὸν πλέον ἀρτο—σφόρον τῶν νομῶν, καταλαμβάνεται ὑπὸ λύπης καὶ ἀθαρτίας, διότι ἄνευ τῆς Ἄρτας ἡ κατάληψις δὲν δύναται νὰ ᾔνε ἀρτία, καὶ ἐκ τῆς προσαρτήσεως τῆς Ἄρτας ἀξαρτᾶται ἡ εἰρήνη.

Καὶ τί θὰ γείνωσιν οἱ ὑπάλληλοι οὗς ἡ Κυβέρνησις συνήγαγε καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἐσχάτων τῆς Μεσσηνίας χωρίων, ὅπως κωαρτίσῃ τὸ μέλλον νὰ καταλάβῃ τὴν Ἄρταν

ῶμα; Καὶ τί θὰ γείνωσιν οἱ 50 Μολλαῆται τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου, οὗς ἀπέστειλαν αὐτῷ ἐκ τῆς ἑπαρχίας ὡς δῶρον ἐντὸς ἀσκῶν, καὶ οἵτινες κατήντησαν ὑστερικὸι ἐκ τῆς ἀνυπομονῆσις; Καὶ τί θὰ γείνωσιν οἱ ἰσάριθμοι Τριφυλλῶται τοῦ κ. Σωτηροπούλου, οἵτινες ἄρνησαν τὸ τριφύλλι διὰ τὸ γρασίδι; Καὶ τί θὰ γείνη ὁ κ. Μπούμπουλης ὅστις ἐσκόπει νὰ μεταφέρῃ τὴν Μεσόγειον θάλασσαν μέχρι τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου; Καὶ τί θὰ γείνη τὸ Ἑθνικὸν Πνεῦμα, τὸ ὅποσον ἀπώλεσεν ὄλον τὸ πνεῦμα διὰ νὰ μὲν ἑθνικὸν χάριν τῆς ἰδέας ταύτης; Καὶ τί θὰ γείνη ὁ Ὀλομπος, ὅστις ἐξήντησεν ὄλαι τὰς ἀνορθογραφίας τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης καὶ ἐγένετο κατάφυτος ὑπ' αὐτῶν, συνηγορῶν ὑπὲρ τῆς τοιαύτης λύσεως.

Καὶ ναὶ μὲν ἡ Ἑψηλὴ Πύλη προτείνει ἡμῖν ὡς ἀντάλλαγμα τὸ τμήμα τῆς Ἑλασσῶνος εἰς τὴν Ἑλασσόνα Ἀσίαν. Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὸ τμήμα τοῦτο τῆς Ἑλασσῶνος εἶνε ἐλάσσονος σπουδαιότητος, θέλει θεωρηθῇ ἡ Ἑλλάς ὄνος δεχομένη ν' ἀλλάξῃ πᾶσαν στιγμὴν τὴν κριθὴν ἀντὶ τοῦ ἄχρου.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους, καὶ δι' ἄλλους οὗς δὲν ἐνθυμούμαι, ἐντέλλομαι ἡμῖν, κύριε Πρεσβευτά, ὅπως παραστήτε ἐνώπιον τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, παρ' ᾧ εἴσθε διαπεισιστευμένος καὶ ἀπαγγείλετε τρεῖς ἐνώπιον αὐτοῦ τὸ Πάτερ ἡμῶν, φροντίζοντες νὰ μεταβληθῇ τὸ ἐν ἐδάφιον αὐτοῦ οὕτως ἄτῃν Ἄρταν ἡμῶν τὴν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Διὰ τὴν ἐπομένην φράσιν, ἥτις ἀφορᾷ εἰς τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν μὴ χάνεσθε, διότι ἔχομεν πολλοὺς λογαριασμοὺς καὶ δὲν εἶνε καιρὸς νὰ φροντίσωμεν ἀκόμη δι' αὐτά.

Θέλετε ἐπιδώσει ὁμοίως πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν ἀντίγραφον τῆς παρούσης, ἣν συντάξα ἰδιοχείρως, ἐπειδὴ ὁ κ. Βλάχος καταγίνεται περὶ τὴν μετάφρασιν τῆς μυθιστορίας τοῦ Ρουφφίνη διὰ τὴν Ἀβσίαν.

Δέξασθε κλπ.

ὕπ. Κουμουνδούρος.

Bobb.

μαθητριάς τῆς γ' τοῦ Ἀρακαίου, δι' ὅσα ἔλαβεν ἀριστεία εἰς ὅλα τῆς τὰ μαθήματα.

Τώρα κατήντησαν καὶ τὰ βιβλία μας ἀριστοκρατικά. Αἱ ἱστορικαὶ μελέται τοῦ κ. Ῥενιέρη, μόνον διακοσίας τελλίδας περιέχουσαι, τιμῶνται ἀντὶ **7 δραχμῶν** εἰς τὰ Καταστήματα Κορομηλά. Ἡ τιμὴ αὕτη ἐν ἑκ τῶν δύο ὑποτίθησιν, ἢ αἱ ἰδέαι τοῦ κ. Ῥενιέρη εἶναι ἐκ χρυσοῦ ἢ ὁ χάρτης ἐφ' οὗ ἐτυπώθησαν ἐκ τραπεζογραμματίων. Δι' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις καλὸν εἶναι νὰ γίνῃ μίαν μικρὰ ἐρευνα ἐντὸς τῶν ὑπογελίων τῆς Τραπεζίτης. Κάτι τι θὰ λείπῃ.

Ἀνεχώρησε χθὲς διατρίψας ἐνταῦθα ἑβδομάδα ὁ φίλος ἡμῶν κ. Ἀδάμος Ἀνακατωμένος, κτηματίας ἐν Θεσσαλίᾳ. Ὁ κ. Ἀδάμος ἐχαρμάτισεν ἐπὶ δεκαετίαν ὄλην ἀνταποκριτικῆς ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, πρωτίτως δὲ τοῦ *Μέλλοντος*, τῶν *βουλαντιῶν Θράκης*, *Ἑπταλόφου* καὶ *Μεταρρυθμίσεως*, τοῦ *Ἑλληνισμοῦ* Κερκύρας, καὶ συντάκτης τῆς *Ἱριδος* καὶ τῶν *Συλλόγων* Βουκουρεστίου. Αἱ ἀνταποκρίσεις τοῦ ἀντανέκλων πάντοτε τὸν ζωηρὸν αὐτοῦ χαρακτῆρα, τὸ εὐφάνταστον τῆς ὄλης φυσιογνωμίας του, τὸ ἐξοχὸν παρατηρητικὸν τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ. Δὲν γνωρίζομεν μεγαλειότεραν δυνάμιν βίτης ἐκείνης ἢ ἔχουν οἱ δευθαλμοὶ του. Τὰ Γκρά ἢ τὰ Κρούπ ἐκμηδενίζονται πρὸ αὐτῆς. Περιηγήθη ἄλλοτε τὴν Ἀλβανίαν καὶ ὑπερπλήρωσε τὸ *Μέλλον* ἀλβανικῶν εἰδήσεων, τὰς ὁποίας ἀν ἐλάμβανον ἐκτοτε αἱ κυβερνήσεις ὑπ' ὄψει, θὰ ἐγνωρίζομεν πολλὴ καλλιτέρα τοὺς Ἀλβανούς καὶ θὰ ἐκανονίζομεν πρακτικώτερον τὰς πρὸς αὐτοὺς σχέσεις μας. Βίε τοὺς *Συλλόγους* ἐγραψεν ἐσχάτως μακρὰν σειρὰν ἀρθρῶν τὰ *Νέα Ὅρια*, ἐνθα ἐφωτογράφησε σχεδὸν τὴν Θεσσαλίαν ὄλην ἢν κατὰ βάθος γνωρίζει. Κατὰ τὴν κατάληψιν καὶ μετ' αὐτὴν ὁ κ. Ἀνακατωμένος θὰ φανῇ πιστεύομεν χρησιμώτατος εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἀρχάς, παρέχων αὐταῖς πολυτίμους πληροφορίες καὶ εἰδήσεις ὧν δὲν θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ μεταλάβωσιν αὐταί. Διότι ὁ κ. Ἀνακατωμένος ἀνακατόνεται εἰς ὅλα καὶ ἐξίχνιάζει ὅλα.

Ἐρέτος τὸ θέατρον αἱ *Μούσαι* θὰ μεταβάλλωσι τὰς Ἀθήνας εἰς Παρισίους ἢ τοῦλάχιστον εἰς Βιέννην. Ὁ ἔχωμεν καὶ ἡμεῖς τὸ *Ορχεῖον* μας χάρις εἰς τὸν ἀεικίνητον νέον Διευθυντὴν τῶν Μουσῶν. Προχθὲς εἰς Πειραιᾶ ὀλόκληρος πολεμικὴ ἀτμόσφαιρα ἐξέκενεν τὸ προσωπικόν του. Ἵπὲρ τὰ ἑκατὸν πρόσωπα. Διότι μόνος ὁ κωμικὸς του Μαζεππὴν σύγκειται ἀπὸ ὀγδοήκοντα ἀνθρώπων, τῶν ὁποίων τὰς φυσιογνωμίας θέλετε ἰδεῖ ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Ἀφίνομεν τὸν ἄχειρᾶ του βιολιστὴν Οὐνθαμ! Ἀφίνομεν τὰς ἀπιδρολαμπουργὰς Τυρολίδας του, ἀφίνομεν καὶ τὰς μελοδραματικὰς ἀοιδούς του καὶ πιάνομεν . . . τὸ πρόγραμμά του, ὅπερ ἰδοὺ τί λέγει διὰ τὸν κ. Οὐνθαμ :

Ἐ'βκ γενετῆς ἐπιτηρημένος βραχιόνων κατάρθωσε νὰ χρεᾶται τῶν ποδῶν αὐτοῦ μετ' ὅσας εὐκολίας χρωμέθη τῶν ἡμετέρων βραχιόνων οἱ ἀκέραιοι ἡμεῖς !

Τὸ προσεχές «Μὴ Χάνεσαι» ὄλον διὰ τὰς *Μούσας*. Ὁ εἶναι Μωσαϊκόν.

Souris

ΤΟ ΦΑΛΗΡΟ.

Φαλήρισε τὸ Φάληρον . . . Ὁε ! τί δυστυχία ! Καὶ οὕτε τὸ ἠλεκτρικὸ τὸ φῶς θὰ τὸ γλυτώσῃ, Ἐπῆγε εἰς τὸ διάβολο καὶ ἡ νέα ἐταιρεία, Καὶ ὁ Καραθανασόπουλος δὲν ἔχει νὰ πληρώσῃ. Κάθε ἐλπίδα καὶ ὄνειρο μετ' ἐστὶ γυρλο ἐπινίγη, Καὶ ὦρα ὦρα σκέπτεται καὶ ὁ βασιλεὺς νὰ φύγῃ.

Ὁ ἀ φύγη καὶ ὁ βασιλεὺς ; . . Ναι μάλιστα, θὰ πάῃ Ἐξω ἵστα νέα μέρη μας, καὶ μετ' ἑαυτοῦ σπαθὶ Ὁ ἀ στέκεται λεβέντικα εἰς τοῦ στρατοῦ τὸ πλάϊ, Καὶ ὁ σπῆς σημαίας τῆ σκιά θὰ γλυκοκοιμηθῇ. Ὁ ἀ φύγη καὶ ὁ βασιλεὺς ; . . ναι, μάλιστα θὰ φύγῃ, Ἄλλὰ γὰρ τοῦτο ἔχετε ὑπομονὴν ὀλίγη.

Ἄλλοίμονό σου, Κεχαγιᾶ, μεγάλε τραπεζίτη, Τραπεζία πᾶ βασιλικὰ, εὐθύμει, δὲν ἔχει, Ὁ ἀ μένη ἀξενιόκιστο τὸ ζακουστό σου σπῆτι, Καὶ γύρω του μετ' ἑαυτοῦ ὁ κόσμος δὲν θὰ τρέχῃ. Πᾶνε ἡ δόξαις Κεχαγιᾶ, τὰ τόσα σου τὰ λούσα, Τὰ ὄνειρά σου τὰ χρυσα, τὰ γέλοια, τὰ τσουμπούσα.

Πήγαινε τώρα καὶ εὐ εἰς ὄλων τὸ γεινάτι Νὰ κάτῃς μετ' ἐστὶ σπῆτι σου μὴ θλιθερὰ καρδιά, Ἄπάνω ἵστα βασιλικὸ νὰ κοιμηθῆς κρεββάτι, Νὰ πάρῃς τὴ βασιλικὴ ἐκείνη μυρωδιά. Τρίψε τὴ μύτη ἵστα χαλιὰ καὶ σ' ὄλα τ' ἀγκωνάρια, Παντοῦ ὅπου ἐπάτησαν βασιλικὰ ποδάρια.

Ἐ ! τὴση πᾶ χρυσοῦ τιμὴ σου φθάνει, τραπεζίτη, Καὶ ἀν μιλῆση καὶ γὰρ σὲ ἡ γενεὰ ἡ νέα, Ὁ ἀ πῆ πῶς ἔμπηκε βασιλεὺς μετ' ἐστὶ δικόσου σπῆτι, Καὶ ἔφαγες μίαν δυὸ φοραὶς μαζὺ μετ' βασιλέα. Αὐτὰ θὰ ἦν ἡ δόξα σου καὶ αἱ δάφναις σου αἱ μόναι . . . Λοιπὸν τί ἄλλο ἀπαιτεῖς, εὐθύμει Βαρώνε ;

Ὁ ἀ φύγη καὶ ὁ βασιλεὺς ; . . ναι, μάλιστα, θὰ φύγῃ . . Ἄμμ' τί ; θὰ στέκη νὰ κυτᾶ τοῦ Κεχαγιᾶ τὴ φάτσα ; Ἐμπρὸς τοῦ δρόμο ἀνοικτὸ ἡ δόξα τοῦ ἀνοίγει, Καὶ ὄλοι ἵστα ταξιδί του τοῦ εὐχονται μπουνάτσα. Μᾶς χαιρετᾶ καὶ ζώνεται ἵστα μέση τὸ σπαθὶ του . . . Φαλήρισε τὸ Φάληρον καὶ ὁ Κεχαγιᾶς μαζὶ του.

Souris

Ο ΓΕΡΩΝ ΤΟΥ ΥΜΗΤΤΟΥ

Ἐλευθία.

Βίδα κ' ἐγὼ τὸν γέροντα τοῦ Ἵμηττοῦ ταῖς ἄλλαις . . . Κρατοῦσε παραγκοῦνικη ἵστα χέρι του μαγκούρα, Ἀπὸ φαβορίταις κρέμουνταν ἵστα μούτρα του μεγάλαις Καὶ μὴ βαστοῦσε ἵστα δεξι ἀκόμη ἀγιαστοῦρα ! . . Τὸν εἶδα . . . Βίε τὴ μέση του φοροῦσε φουστανέλλα Κ' εἶχε τὸ βλέμμα ἵλαρό, καὶ πάντα ἔχαμογέλα.

Σὲ μὴ τὸν εἶδα κορυφὴν κάτασπρο σάν . . . ἀσθέστη, Καὶ τρέχω . . . Πέες μου γέροντα γὰρ τὴν πατρίδ' ἀκόμα . . Παιδί μου τὴν πατρίδα σου, σὶ αὐτὶ μου λέει, ἡέστη ! — Τί λές ; τοῦ εἶπα κ' ἐμμεῖνα μετ' ἀνοικτὸ τὸ στόμα ! . . — Αὐτὸ ὅπου σοῦ λέω ἐγὼ . . . ἵστα μαῦρη σου πατρίδα Ἡ μέλισσα ἐγέννησε κοπάδι τὴν ἀκρίδα ! . .

— Ποιὸς εἶσαι γέρω ; μόν' αὐτὸ ν' ἀκούσω περιμένω . . . — Ἐγὼ μὲ λέει, εἶμαι ἐγὼ, καὶ περπατῶ αἰώνια Χάνομ' ἀλήθεια μίαν στιγμὴν, μὰ πάλι ξαναθαίνω Καθὼς τὰ κολοκύθια, τ' ἀγγούρια, τὰ πεπόνια ! . . Ἐγὼ δὲν ἔχω οὐτ' ἀρχὴν, μὲ λέει, οὐτε τέλος Καὶ εἶμαι . . . πῶς νὰ σοῦ τὸ πᾶ νὰ εἶσαι . . . Σειμητέλος !

— Ἀκόμη γέρω ἄλλη μίαν χάρι θὰ σοῦ ζητήσω Βίε τὴν Ἑλλάδα γνώρισες κάποια Ἐφημερίδα ; — Τὸ πρᾶγμα εἶναι εὐκόλο καὶ θὰ σοῦ ἀπαντήσω . . . Εἶναι ἀλήθεια μίαν φορὰ ἐστὶ δρόμο μου τὴν εἶδα . . . Γνώρισα τὸν Καμπούρογλου τὸν Ἵμηττοῦ . . . παρῆκει Καὶ τὸν εὐρῆκα ἀξιο, μὰ λίγο σά . . . ζεβζέκη . . .

— Τὰ δύο μας ζητήματα γέρω τοῦ λέω ἀκόμη Καὶ κλείνω τὸ περίεργον ἑλληνικὸ μου στόμα . . — Πᾶνε μὲ λέει θαυμαστά, παιδί μου, καὶ τὰ δύο Καὶ μέσα κ' ἐξω ἀρπάζουσε οἱ Ἑλληνας . . . ἀντίο ! . . Βίε κ' ἐχάθηκε εὐθύς τοῦ Ἵμηττοῦ ὁ γέρωσ Σὰ βαθρακὸς ποῦ ἀπὸ ἵδα πετιέται σ' ἄλλο μέρος.

Ἐλαδῆ.

Ο ΒΟΥΡΟΣ

Ὁ Βούρος ὁ Δεκόζης χιλιάδες ἑκατὸ Ἐκέρδισε καὶ πάλι, καὶ ἅπ' τὴν πολλὴν χαρὰ του, Σάν ἔμαθε τὸ νέο εὐτύχημα αὐτό, Τὰ νεῦρα τοῦ ἕλθῃκα μαζὶ μετ' ἑαυτοῦ του.

Souris

ΠΑΛΠΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΧΑΛΑΣΜΑΤΑ

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΜΟΥ

- Ἐπιζωμένο ἀγιόκλημα, πῶς ἐβγάλες λουλούδια ; — Μὲ τὴν δροσιὰ, ποῦ ἡ ρίζα μου, πρὶν βγῆ, εἶχε ρουφίσει — Κ' ἐστὶ ἵστα μαῦρη ζενητιά πῶς ἔκανες τραγοῦδια ; — Μὲ τὴ ζωὴ, ποῦ μίαν φορὰ σιμά της εἶχα ζήσει.

ΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ.

Στὰ μάτια μου ἡ ξένη γῆ Χίλιαις μορφαῖς τοῦ κάκου ἀπλόνοι. Δὲν μετ' ἐστὶ καίνοι καὶ νὰ βγῆ Ὁ ἥλιος τῆς κ' ἀν πῆση χιόνι, Δὲν μετ' παγώνει.

Ἐδῶ δὲν κλαίω, δὲ γελῶ. Δὲν ἔχω σήμερ. Γιά μένα Κάθε κακὸ, κάθε καλὸ, Λύπαις χαρμαῖς εἶναι θαμμένα ἵστα περὰσμένα.

Χίλιαις μορφαῖς τῆς ζενητιάς Τοῦ κίεου ἀπλόνονται ἔμπροστά μου. Πάντα ὁ κλῶνος τῆς ἵτηης Γυρᾶ σιτὴ γῆ, καὶ στὰ παλῆά μου Ἐστὶ καρδιά μου.

Νίκος.

ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ.

Σκέψεις θαμνῶν τινος τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἴδοὺ τ' ἀποτελέσματα τῆς συμβιώσεως τῶν ἡστών μετὰ τῶν ὑπουργῶν. Ἴδοὺ ἐφαρμολογεῖται αἱ οικονομικαὶ θεωρίαι τοῦ Λαφζάνη. Πληρῶνεις διὰ τὸ εἰσιτήριον Δρ. 1.50* ἐκ τούτων 20 λεπτά εἶναι φόρος πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, δηλαδὴ τὸ ἑβδομὸν τῆς τιμῆς τοῦ εἰσιτηρίου. Ἄρα, ἀν ἔχῃς 7 δραχμὰς, πρέπει νὰ ὑπάγῃς νὰ δώσῃς τὴν μίαν εἰς τὸ Κεντρικὸν ταμειον· ἀν ἔχῃς 7 θυγατέρας, πρέπει νὰ παραχωρήσῃς τὴν μίαν εἰς τὸν εἰσπράκτορα· ἀν τὸ ὡρολόγιόν σου κάμνη 7 ὥρας, πρέπει νὰ χαρίσῃς τὴν μίαν εἰς τὸ δημόσιον· ἀν τύχη δὲ νὰ ἔχῃς καὶ τὰ 7 θανάσιμα ἀμαρτήματα τότε . . . Τότε τὰ χαρίζεις ὅλα εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν οικονομικῶν

στα, και αφού οὐκ ὀλίγας μοι ἔδωκε πληροφορίας περὶ τῆς νεοβράστου ἐκείνης κολάσεως, τῆς ὁποίας σπεύδω νὰ σοι μεταδώσω καὶ ἐγὼ τὴν εἰκόνα.

Ποῦ κείνται τὰ ἐν λόγῳ Λουτρά, ποῖα ἡ εἰσοδὸς των, ποῖα ἡ ἐντὸς αὐτῶν καὶ ἐνὸς ἑκάστου περιοχῆ, πόσα εἶναι περιττὸν νομίζω ν' ἀκριβολογήσω ἀπὸ ταῦτα πάντα εὐκόλως δύναται τις νὰ σκιαγραφήσῃ εἰς μίαν γωνίαν τῆς κεφαλῆς του.

Πέντε λεπτὰ μετὰ τὴν εἰσοδὸν μας εἰς τὰ Λουτρά καὶ εἰς ἕνα ἕκαστος χωριστὰ θάλαμον ἐξήλθομεν δολόγυμοι ὡς αἱ πρωτόπλαστοι, εἰς μεγάλην αἴθουσαν ἧτις ἀποτελεῖ τὴν παράδεισον τῆς κολάσεως ἐκείνης καὶ μετὰ πλήρη ἐλευθερίαν ἀπολαύσεως ὄλων τῶν καρπῶν καὶ τοῦ ἀπηγορευμένου ἀκόμη* σημειωτέον ὅμως ὅτι οὔτε γάτος δὲν ὑπάρχει ἐκ τοῦ ὠραίου φύλου ἐν τῇ εὐρυχωρῇ ἐκείνῃ αἰθούσῃ.

Δὲν ἤξεύρω ἂν ὁ Δαρβίνος σφάλῃ παραδεχόμενος ἐκπιθῆκαν τὴν καταγωγὴν τῶν ἀνθρώπων: ἤξεύρω ὅμως ὅτι οὐδὲν ἀπδέεστον ζῶον τοῦ ἀνθρώπου γυνοῦ. Ἰσως διότι εἶναι λογικὸν καὶ αἱ κάλλοιαι τοῦ πνεύματος εἶναι ἀφανεῖς... Ἄλλως τὰ δύο ἐκεῖνα φτιάξια ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ὀλίγω ἀνωτέρω αὐτῶν οἱ δύο ἀστράγαλοι (sic), ὑψηλότερον ἀκόμη τὰ δύο οἰκόσημα τῶν γονάτων μαρτυροῦντα μικρὰν συγγένειαν τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς καμήλας, ὀλίγον ὑψηλότεροι οἱ μῆροί, ἔπειτα ἡ κοιλία ἐμπρὸς ἀηδεστάτῃ, καὶ ὄπισθεν τὰ παρῖδια, τὸ ραχοκόκαλον ἀπολήγον εἰς μίαν οὐρὰν, ἔπειτα αἱ πλάται, ὁ θώραξ, ὁ λαιμὸς, καὶ τελευταῖον μία κεφαλὴ φέρουσα τρίχας εἰς ὄρισμένα αὐτῆς μέρη, καὶ ὅλα αὐτὰ κατὰ μῆκος, καὶ δλόρθα, καὶ δλόγυμνα καὶ κοκκαλιάρικα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ!.. τί ἀηδία! τί ἀηδία! καὶ ὕστερα δὲν διστάζουν τινὲς νὰ γράψωσιν οἱ ὀφθαλμοὶ της, τὰ χεῖλη της, οἱ χρυσοὶ της βόστρυχοι! ἀλλὰ τότε διατὶ δὲν γράφουσι καὶ τὸ *λερὸν ὄστον*, ἡ *κοιλία της*, οἱ *κάλοι της*; Ὁρεσίβις λέων, οὐρανόροφος ἀετὲ, χρυσοποικιλόπιτε ταῖς, τί γέλοια θὰ ἐκάμνετε εἰς τὴν θέαν τῆς γυμνότητός μας, ἐὰν εἴσθε καὶ σεῖς ὡς ἡμεῖς ὄντα γελόντα καὶ... γελοῖα!..

— Ἀκολουθεῖ με!.. μοι λέγει ὁ σύντροφός μου:

— Σὲ ἀκολουθῶ, τὸν λέγω ἐγὼ ἀπαράλλακτα ὡς ὁ Δάντης πρὸς τὸν Βιργίλιον. Καὶ μετὰ διάφορα *τσαλιμάκια* καὶ γλυπτήματα σχοινοβατικὰ ἐφθάσαμεν εἰς μίαν θύραν τῆν ὁποίαν αὐτὸς ἀνοίξας εἰσῆλθε καὶ ἐγὼ τὸν ἠκολούθησα ἡ εἰκὼν μας παρίστανε καθ' αὐτὸ ζεύγος οὐραγοστάγκων λειποταξάντων ἀπὸ τῆς μεγάλης αἰθούσης τοῦ θηριοτροφείου.

— Ἐδῶ, μοι λέγει ὁ σύντροφός μου, θὰ καπνισθῶμεν.

— Ἐχει καλῶς! ἀπεκρίθην ἐγὼ, καὶ εἰσῆλθον μετὰ ἀπόφασιν *ρέγγας* ἢ καὶ *χοιρομηρίου*!

Ὁ θάλαμος εἰς ὃν εἰσῆλθομεν ἦτο πλήρης ἀτμοῦ, ἡ δὲ θερμοκρασία του ἀγνωστος εἰς τὴν πτωχὴν μου ἐπιδερμίδα ἧτις ἤρχισεν ὑγραينوμένη, ἀποδεικνύουσα μίαν ἀκόμη φορὰν τὸ πορῶδες τῶν σωμάτων! Πολλοὺς ἄλλους συνήντησα ἀγωνιώντας ἐν τῷ θαλάμῳ ἐκεῖνῳ καὶ πάσχοντας ἀπὸ ἀσφυξίαν· δὲν ἠδυνήθησαν νὰ διακρίνω, ἐὰν ἦσαν οἱ φιλάργυροι, οἱ κόλακες, οἱ ἀκόλαστοι, οἱ Βελέντζαι· διέκρινα ὅμως διὰ τῆς παχυλῆς ἐκείνης ὀμίχλης προγαστορας, ὀστεῶδεις, ραχιτικοὺς, καὶ πλῆθος ἄλλο πασχόντων ἀπὸ σωματικῆς ἀμαρτίας... .

— Διδάσκαλε, εἶπον εἰς τὸν σύντροφόν μου, ἔσκασα;..

— Δὲν ἔχεις φόβον, μοι ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, θὰ συνειθίσῃς βαθυμηδόν. Εἰς τὴν φράσιν του αὐτῆν, ἀνεμνήσθη τὸ ἀτυ-

χοῦς ὄνου, ὅστις ἔμα ἐσυνείθησε νὰ μὴν τρώγῃ, τότε καὶ ἐπεβίωσεν!..

— Ἀκολουθεῖ μοι λέγει ἀκόμη... .

Τὸν ἠκολούθησα.

Βραδύτερον ἤνοιγε τὴν θύραν ἐτέρῳ θαλάμῳ.

— Ἐδῶ, μοι λέγει, ἡ θερμότης εἶναι μεγαλειτέρα! καὶ εἰσῆλθεν.

Εἰσῆλθον καὶ ἐγὼ... .

— Θεέ μου! ὑπετραύλισα ἅμα ἐκλείσθη ἡ θύρα. Εὐρέθη κατὰμόναχος... . δὲν ἐβλεπον τίποτε... . ὁ πυκνότετος καπνὸς εἶχε καλύψει ὅλα τὰ ἀμαρτωλὰ σώματα τῶν ἐνδαιτωμένων ἐν τῷ θαλάμῳ ἐκεῖνῳ, ὅστις μοι ἐφάνη ὡς καζάνιον κοχλάζον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐρρίφθη ἐγὼ—ἀτυχῆς γάμος, (δὲν ἐννοῶ ὑμᾶς, κύριε Γαμβέττα).

— Ἐπνίγην, ἐψιθύρισα, ἔσκασα, ἐνερόδρασα!

— Μὴ φοβοῦ μοι λέγει ὁ σύντροφός μου, αὐτὸ θὰ σὲ ὠφελήσῃ... .

— Ἐλεος, ἔλεος! ἐψέλλισα ἐγὼ, δὲν τὸ ξανακάνω!.. . καὶ ἀνεμνήσθη τῶν παιδικῶν μου χρόνων πρὸ τῆς σκληροτέρας δασκαλικῆς τιμωρίας... .

— Ἀκολουθεῖ μοι, ἀκούω πάλιν μίαν φωνήν, καὶ τὴν θύραν ἀνοίγομένην. — Ρίπτουμαι ἔξω αὐτῆς μετὰ ἀπόφασιν ἰχθύος, ὅστις ἀπὸ τὴν ἐσχάραν πηδᾷ εἰς τὰ κάρβουνα!.. . ἰνέπνευσα!.. . δροσερωτέρα αὔρα! ἤμην εἰς τὸν προηγούμενον θάλαμον... .

— Δόξα σοι ὁ Θεός! ἐψιθύρισα ρίψας φοβισμένον βλέμμα πρὸς τὸν σύντροφόν μου· ἐρρίγησα πρὸ τοῦ κατόπτρου μου ἐκείνου, ὅπερ εἶχεν ὑπερβῆ τὸ στάδιον τοῦ ζαφρομάτος!.. .

— Τώρα, μοι εἶπε, θὰ εἰσέλθωμεν εἰς ἄλλους θαλάμους; (ἀπαράλλακτα ὡς τοὺς ἄλλους κύκλους τοῦ Δάντου) ἀντιθέτου θερμοκρασίας προσέθηκε προσμεσιδιῶν... .

— Ποῦ; ποῦ; ἐκραύγασα ἐγὼ, καὶ ὀλίγο νὰ κάμω μίαν τοῦμπα εἰς τὸν ἀέρα!.. .

— Ἀκολουθεῖ με, ἐξακολούθησεν ἐκεῖνος καὶ εἰσῆλθεν εἰς ἕτερον θάλαμον... .

— Εἰσῆλθον κ' ἐγὼ... . — Ὡς ποντία αὔρα, δροσεβόλος, οὐρανία ριπή, φαληρικὴ ζέφυρος!.. . ἐφώνησα ἔξαλλος... . καὶ ὅμως, ἂν ἤμην σκύλος θὰ ἐλύσσω! ὁ νέος θάλαμος ἔφερε τὴν ἐπιγραφὴν *κυρικὰ καθματα*! ἀλλὰ τί ἦτο ἡ θερμότης ἐκείνη ἀπέναντι τῆς προηγηθείσης καιομένης καμίνου;

— Ἀκολουθεῖ με ἀκόμη, μοι λέγει, καὶ εἰσῆλθομεν εἰς ἕτερον θάλαμον.

— Ἐδῶ, ἐξακολουθεῖ, εἶναι ψυχρὸν ὕδωρ, ἔδῳ ψυχρότερον καὶ ἐκεῖ ψυχρότατον (ἴδε γραμματικὴν Γενναδίου περὶ συγκριτικῶν καὶ υπερθετικῶν) καὶ μοι ἔδειξε τὰ ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς μου κρεμάμενα ντούς.

Ἐτέθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τὸ ψυχρὸν— ὁποῖα ἀπόλαυσις!

Ἐτέθη κατόπιν ὑπὸ τὸ ψυχρότερον, ὁποῖα ἠδονή!

Ἐτέθη τελευταῖον ὑπὸ τὸ ψυχρότατον— ὁποῖα... . ποῖα... . μα... . μα... . μαγεία!

Οὐδέποτε ἀληθῶς πυρκαϊὰ ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην τοῦ ὕδατος, ὅσον τὸ σῶμά μου τῶν ψυχρῶν ἐκείνων μυδροβόλων, ἅτινα ράγδην ἐβάλλα κατ' ἐμοῦ πανταχόθεν, ἐνῶ ἐγὼ ὡς ρινόκερος ἔμενα ἀτρωτός!.. .

Ἐτελείωσε καὶ αὐτὴ ἡ δοκιμασία ἧτις ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν προκληθεῖσαν ὑπῆρξε τὸ καθαρτήριον!.. .

Τελευταῖον διὰ τῆς Βεατρίκης, ὠραιότατης θυρωροῦ τῶν Λουτρῶν, ὠδηγήθημεν εἰς τὸν παράδεισον... .

Doek.